

Bouygues SA és Bouygues Télécom által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. november 9-én benyújtott kereset

(T-450/04. sz. ügy)

(2005/C 31/51)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Bouygues SA, székhelye: Párizs (Franciaország), és a Bouygues Télécom, székhelye: Boulogne Billancourt (Franciaország), képviseli: Louis Vogel, Joseph Vogel, François Sureau, Didier Théophile, Bernard Amory és Alexandre Verheyden, ügyvédek, 2004. november 9-én keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az Európai Közösségek Bizottsága 2004. augusztus 2-i C(2004)3060 határozatának 1. cikkét;
- semmisítse meg a fenti határozat 2. cikkét;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen kereset a 2004. augusztus 2-i C(2004)3060 határozat ellen irányul, amelyben az Európai Bizottság úgy vélte, hogy a Franciaország által a Groupe France Télécom részére 2002 decemberében egy 9 milliárd eurós hitelkeret formájában adott részvényesi előleg – a 2002. július után tett nyilatkozatok tükrében – a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül. A Bizottság továbbá úgy határozott, hogy a támogatást nem kell visszatéríteni.

Ami a támogatás meglétének megállapítását illeti, a felperesek azt is sérelmezik, hogy a szóban forgó határozat nem minősítette állami támogatásnak a francia kormány nyilatkozataiból adódó kötelezettségvállalásokat, amely nyilvánosan támogatta a 2002 júliusa és októbere között a France Télécomnak nyújtott hitelt annak ellenére, hogy e súlyosan eladósodott vállalkozás óriási veszteségeket szenvedett el.

Kereseti kérelmük alátámasztásául a felperesek azzal érvelnek, hogy:

- a Bizottság rosszul alkalmazta a Szerződés 87. cikkét, amikor a francia kormány 2002. júliusi, szeptemberi és októberi nyilatkozatait – együtt vagy külön-külön – nem minősítette állami támogatásnak. E tekintetben az alperesnek meg kellett volna állapítania, hogy ezek a nyilatkozatok olyan előnyt nyújtottak a France Télécomnak, amely egyaránt torzította a versenyt és a tagállamok közötti kereskedelmet;
- a megtámadott határozat ellentmondásos és hiányos érveléssel nyugszik. A felperesek e pontot illetően kiemelik, hogy a határozat – miután megállapítja, hogy a francia kormány

nyilatkozatai egy állami támogatás minden jegyét magukon viselik – nem vonja le azt a logikus következtetést, hogy a nyilatkozatok állami támogatásnak minősülnek;

- arra vonatkozóan pedig, hogy a Bizottság nem rendelte el a támogatás visszatérítését, a Szerződés 88. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 1999/659/EK rendelet 14. cikke (1) bekezdésének megsértését, valamint az indoklás hiányossága miatt lényeges eljárási szabályok megsértését kell megállapítani. E tekintetben a felperesek úgy vélik, hogy a Bizottság Franciaország védelmi jogainak sérelme nélkül gond nélkül számszerűsíthette volna a támogatást, és hogy a szóban forgó támogatás visszatérítése a jelen ügyben nem sértette volna a bizalomvédelem elvét.

Az Association Française des Opérateurs de Réseaux et Services de Télécommunications – AFORS Télécom által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. november 12-én benyújtott kereset

(T-456/04. sz. ügy)

(2005/C 31/52)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az Association Française des Opérateurs de Réseaux et Services de Télécommunications – AFORS Télécom, székhelye: Párizs, képviseli: Olivier Fréget, ügyvéd, 2004. november 12-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg Franciaország által a France Télécom részére nyújtott állami támogatásra vonatkozó 2004. augusztus 2-i C(2004) 3060 határozat 2. cikkét;
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A France Télécom francia távközlési vállalat mérlegének egyensúlyba hozatalát célzó terv keretében Franciaország – akkoriban e vállalat többségi részvényese – a társaság saját tőkéjének megerősítésében való részvétel gyanánt előleget adott egy 9 milliárd eurós hitelkeret formájában. A megtámadott határozatban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó előleg állami támogatásnak minősül. A határozat 2. cikkében azonban úgy határozott, hogy a támogatást nem kell visszatéríteni.

A felperes – azt állítva, hogy mögötte áll a franciaországi alternatív távközlési cégek nagy része, a France Télécom közvetlen versenytársai – úgy véli, hogy jogosult kérni ez utóbbi cikk megsemmisítését. Keresetének alátámasztására egyfelől azzal érvel, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el akkor, amikor úgy ítélte meg, hogy nem tudja megbecsülni a France Télécom által a francia kormány lépései és nyilatkozatai révén szerzett előny nagyságát. A Bizottság ezen túl megsértette az arányosság elvét, mert a piacra kevésbé lett volna káros az előny és annak versenyre gyakorolt hatásai valódi értékénél alacsonyabb érték megállapítása, mint a visszatérítés teljes kizárása. A felperes továbbá azzal érvel, hogy a Bizottság egyébként sem köteles pontosan meghatározni a támogatás összegét.

A felperes szerint a Bizottság nem vette figyelembe az állandó ítélkezési gyakorlatot, amely szerint a jogszerűtlen állami támogatások visszatérítésétől csak különleges körülmények vagy teljes lehetetlenség esetén lehet eltekinteni. A felperes azt is állítja, hogy a Bizottság helytelenül ítélte úgy, hogy a támogatás visszatérítése sértené a védelmi jogokat és a bizalomvédelem elvét.

A felperes továbbá azon a véleményen van, hogy a Bizottság megsértette az átláthatóság elvét azzal, hogy harmadik érdekelt feleknek – beleértve magát a felperest – nem küldött meg bizonyos, Franciaország által előterjesztett szakértői véleményeket, amelyek döntő hatással voltak a Bizottság által elfogadott megoldásra.

A felperes szerint a Bizottság eljárással való visszaélést valósított meg azzal, hogy nem vette figyelembe a szerkezetátalakítási támogatásokra vonatkozó saját iránymutatásai által megszabott korlátokat. Ráadásul egy támogatást összegegyeztetetlennek minősíteni, majd a visszatérítést nem követelni már önmagában hatáskörrel való visszaélésnek minősül. Végül pedig a felperes az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozik.

A CAMAR S.r.l. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. november 22-én benyújtott kereset

(T-457/04. sz. ügy)

(2005/C 31/53)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A CAMAR S.r.l., képviseli: Wilma Viscardini, Simonetta Donà és Mariano Paolin ügyvédek, 2004. november 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a mezőgazdasági főigazgató 2004. szeptember 20-án érkezett 2004. szeptember 10-i (D(2004) 29695 A/25707) levelében kifejezett bizottsági elutasítást;
- hajtsa végre a T-79/96., T-260/97. és T-117/98. sz. egyesített ügyekben 2000. június 8-án hozott ítélet rendelkező részének 1. pontját;
- kötelezze a Bizottságot az említett ítélet rendelkező része 1. pontjának – azon okmányok pénzbeli egyenértékének megfizetésével történő – végrehajtására, amelyeket a fent hivatkozott ítélet értelmében kellett volna kiállítania 5 065 600,00 euró, vagy az Elsőfokú Bíróság által esetlegesen meghatározott más értékben, a pénztértékelés függvényében és az Elsőfokú Bíróság által meghatározandó kamatláb alapján 2000. június 8-tól a kifizetés időpontjáig számított kamatokkal megnövelve;
- kötelezze a Bizottságot a felperes által tagjainak személyében a 2000. június 8-án hozott ítélet elmulasztott végrehajtása okán elszenvedett nem vagyoni károk megtérítésére az Elsőfokú Bíróság által méltányosan meghatározott összegben;
- kötelezze a Bizottságot jelen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Jogalapjainak alátámasztására a felperes úgy érvel, hogy a Bizottság mulasztása – amely nem csak, hogy semmilyen konkrét intézkedést nem fogadott el, de még csak nem is javasolt a Camarnak a T-79/96. sz. ügyben hozott ítélet végrehajtására vonatkozó megfelelő intézkedéseket (a mulasztás 2000. június 8-a óta tart) – és ezen ítélet végrehajtásának a 2004. szeptember 10-i levélbeli kifejezett elutasítása az EK 233. cikk súlyos megsértését jelenti.

Miután már nem lehetséges azon okmányok kiállítása, amelyeket az említett ítélet végrehajtása során a Bizottságnak kellett volna a felperes rendelkezésére bocsátania – tekintve, hogy a banán harmadik országokból történő behozatalára a közeljövőben már nem vonatkoznak vámkontingens-korlátozások, hanem az teljesen liberalizált lesz – a Camar a végrehajtás egyenértékét pénzbeli térítés formájában kéri, amely az állandó ítélkezési gyakorlat szerint akkor elfogadható, ha valamely ítélet eredeti formájában nem hajtható végre.

Ezen kívül a felperes a 2000. június 8-án hozott ítélet végrehajtásának elmulasztása által okozott nem vagyoni kárának méltányos megtérítését kéri. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis a bizalomvédelem elvének megsértése már önmagában jogalapot teremt a kártérítésre. Jelen ügyben a bizalomvédelem elvének megsértését az a tény is súlyosbítja, hogy a Camar joggal bízhatott a Bizottságnak az ítélet végrehajtására irányuló, 2003. május 20-i levelében kinyilvánított és most visszavont szándékában.